

Smolivecké noviny

Měsíčník obcí Budislavice, Dožice, Mladý Smolivec, Radošice a Starý Smolivec

Maškarní bál pro děti Dožice

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

máme za sebou Velikonoce, které od nepaměti patří k nejvýznamnějšímu období v roce, svátky křesťanské a svátky jara. Užili jsme si tepla, odpočinuli a řada z nás nabrala síly do další práce.

Ve Starém Smolivci proběhla bez problémů instalace vodoměrné šachty. Od této chvíle prokazatelně víme, kolik vody teče z vodojemu do vsi. Teď bych chtěl ale především poděkovat panu Jiřímu Vávrovi st. za skvělou a příkladnou spolupráci s obcí při instalaci vodoměrné šachty a hledání místa napojení starého vodovodního vedení s novým. Při této pomoci byl informován, že dlouhodobě máme problém s velkým rozdílem mezi množstvím vody natékajícím do vodojemu a součtem domovních vodoměrů, zřejmě někde únik vody. Za týden se ozval, po informaci od Tomáše Tatara o prameni na louce k Nivícím, že to není pramen, ale prasklá vodovodní přípojka. A měl pravdu, druhý den byl únik vody odstraněn a při tom jsme opravili i tři nefunkční uzávěry vody. Tento únik byl velmi významný a z části smazal rozdíl mezi nátokem vody a spotřebou. Stále však nějaký rozdíl zůstává, a proto budeme činit další opatření, která tento rozdíl objasní. Ať to mohou být další menší úniky, anebo voda neprošla přes vodoměry. Tato věc se mezi lidmi probírá a pokud tomu mám věřit, tak další kroky musí směřovat k odhalení a ne/potvrzení těchto domněnek. Možná by bylo lepší vyhlásit takové jakési „moratorium na černé odběry“, aby se odstranily a nemusely se v budoucnu uplatňovat sankce dle smlouvy na odběr vody ve výši 10 000 Kč. Musíme si všichni uvědomit, že pokud dáme do pořádku toto dlouhodobě diskutované téma, každý další větší rozdíl mezi nátokem vody a spotřebou bude na 100 % havárie a dojde k okamžitému řešení. Pak konečně nebudeme muset ve Starém Smolivci v letních měsících omezovat spotřebu vody pro občany.

V Radošicích dodělává ČEZ distribuce uložení elektrického kabelu do země v ulici „ke mlejnu“ a obec bude instalovat nové stožáry veřejného osvětlení.

Obdrželi jsme dotaci od Plzeňského kraje ve výši 400 000 Kč na výměnu oken a dveří do Kulturního domu ve Starém Smolivci. Začneme poptávat dodavatele a zhotovitele výměny. Také se nám podařilo po dlouhých letech dojednat souhlas všech 16 spolujednatelů rodiny Vaníčkových se směnou

pozemku pod kulturním domem za obecní pozemky. Doufáme, že nabídnuté pozemky pro směnu budou akceptovány. Nevlastnění pozemku pod budovou nás vždy omezovalo v podání dotace na celkovou rekonstrukci této budovy tak, aby byla ze strany obce finančně zvládnutelná.

V tomto měsíci také proběhne jednání na arcibiskupství v Českých Budějovicích ohledně fary v Budislavicích. Náš záměr je získat faru za korunu a výhledově ji přestavět na malometrážní byty pro mladé rodiny nebo občany nacházející se v těžkých životních situacích.

Bavme se spolu, držíme spolu a chtějme víc.

František Konvář

Projekt „Sociální automobil“

„Jsme rádi, že naše obec mohla být součástí realizace projektu „Sociální automobil“ formou zakoupení reklamní plochy na vozidle pro Pečovatelskou službu Nepomuk. Jak víme, tak pečovatelská služba Nepomuk, poskytuje terénní sociální služby také pro Mladosmolivecko.“

Významná jubilea v květnu 2024

Nachtmanová Marie	Budislavice	90	Kec Stanislav	Dožice	75
Kugl Jiří	Starý Smolivec	82	Šustrová Hana	Mladý Smolivec	72
Spour Jan	Budislavice	79	Velepičová Zdeňka	Mladý Smolivec	70
Kabátníková Drahoslava	Starý Smolivec	77	Rastislavová Vlasta	Starý Smolivec	70
Marek Alois	Mladý Smolivec	76	Karlík Roman	Starý Smolivec	60
Fiala Jan	Radošice	76	Svobodová Simona	Mladý Smolivec	60
Hříděl Václav	Dožice	75			

František Konvář

Rozhovor se starostou po prvním roce

Do kanceláře se zavřít nenechám

Závěrem a samozřejmě v neposlední řadě se s Vámi o své odpovědi podělí František Konvář, zastupující obec Dožice.

Fando, mezi zastupiteli se Tvé jméno neobjevilo poprvé, povíš nám, jak dlouho se již pohybuješ na naší Mladosmolivecké politické „scéně“?

S přestávkou od svých sedmadvaceti. Patřím tedy kobecnímu inventáři...

Co Tě vlastně přimělo k první kandidatuře?

Je rozdíl mezi tím „řešit“ obecní záležitosti při pivu a v zastupitelstvu – patřím k těm, kteří dávají přednost opravdovému řešení místo pivnímu řečnění. Pochopitelně s vědomím, že to s sebou nese i osobní odpovědnost. Nést za své návrhy plnou odpovědnost a schopnost pro ně získávat lidi – to je úkol člověka, který se chce zabývat obecními věcmi.

Není tajemstvím, že působíš i jako krajský zastupitel. Povíš nám k tomu něco víc? Jakou tam vykonáváš funkci?

Je hezké slyšet, když ti v Plzni říkají pane starosto. Jenomže jako krajský zastupitel si svoje záležitosti na úřadě lépe pohlídám, ta pozice je více průrazná. Být předsedou některého z výborů je ještě lepší. Nejde o to sbírat funkce, jde o kvalitu pozice. Být starostou a krajským zastupitelem vytváří lepší pozici. Navíc všichni víme, že náš bezprostřední životní prostor nekončí hranicemi Smolivecka. Pro leckoho z nás nekončí ani v Nepomuku, Blovicích, Spáleném Poříčí, ale jde do Plzně, Klatov, Blatné, Příbrami. Život nehodnotíme jen podle toho, co se odehrává uvnitř našich obcí, ale v kontextu našeho denního životního prostoru. Těší mě, že se mi jako krajskému zastupiteli daří. Před deseti lety jsme si poprvé na kraji sedli s tím, že něco musíme udělat se silnicemi. Vznikl plán, který se každoročně aktualizuje. Nejdříve od řešení odvodů vody ze silnic, vyspravením spodků a pak povrchů. Poslední roky je tato práce už vidět prostým okem. Silnice se lepší – od Nepomuka, Železného Újezda až po Spálené Poříčí. A pak jsou tu dílčí případy, třeba hasičský vůz CAS pro Borovno – z toho mám dodnes radost. Malá obec s malým rozpočtem si vyhlédla starší hasičák za půl milionu. A povedlo se pro ně podat žádost o dotaci, ačkoli kraj dotace pro použité technologie nikdy neudělil ani neznal. Tehdejší hejtmanka Mauritzová se správně rozhořčila, že úřad zná jen milionové dotace na nové stroje. Podařilo se! Taková práce člověka těší! Chci v ní pochopitelně pokračovat.

Je to už nějaký ten pátek, co jsi usedl na starostenské místo, jaké byly Tvé prvotní pocity? A jak bys zhodnotil své dosavadní období ve funkci?

Ty pocity byly přišerné. I pro člověka, co má nějaký ten pátek práce v zastupitelstvu za sebou. Kdepak se věnovat něčemu smysluplnému, hmatatelnému a la hasičák pro Borovno, budislavická fara apod. Obecní agenda je dnes takovou byrokratickou zátěží, že starosta je plně vytižen pouze prací za stolem. Kdepak někde jezdit na místo, za lidmi, řešit konkrétní problémy v terénu. Navíc souběhem života přišel nejen nový starosta, ale díky porodu Alenky Kovaříkové i nová účetní – nejhorší možná kombinace. A v zádech potutelné vyčkávaní od těch, co ve volbách prohráli, resp. z takové konstelace radši zdrhli. Jsem zvyklý od mládí pracovat dvanáct čtrnáct hodin. Myslím si o sobě, že věci nevzdávám, nevzdávám je ani tehdy, když zpočátku nestíhám, či dokonce prohrávám. Musím poděkovat Martině Duškové, že se rychle zapracovala. Musím poděkovat místostarostce Janě Karlíkové, která státní agendu umí a která nám velice pomáhá. Koneckonců audit agendy, který právě skončil, toto

období uzavřel, aniž bychom ztratili kytičku. Martině patří uznání za to, jak mě snáš; není divu, na hodiny jsme spolu víc než s manželkou, takže pochopitelně se občas provalí ponorky, krize a zejména v období přípravy k auditu to pro ni muselo být extrémně vypjaté. Za této situace mě těší, že jsme zvládli i něco, co pocítují občané. V první řadě musím zmínit problém vody ve Starém Smolivci. Je to možná podobné jako se silnicemi: nejdříve je třeba řešit stabilitu a kvalitu spodku. Starý Smolivec to bylo léto, co léto nedostatek vody a omezování odběru vody. Rok, co rok se občas na víkend dovážela jedna či dvě cisterny vody, aby ji byl dostatek. Rok, co rok jsme chodili na Agrochov, abychom se od nich dozvěděli, kolikže jim vlastně dodáváme vody, protože jsme neměli vlastní vodoměr. Všechno začalo opravou nátoky ze studny, poté průsakem vody na louku ze starých rezivělých trubek, kterých si nikdo nevšiml od dob komunistů. Následovano další opravou nedávno zrekonstruovaného nátoky ze sběrné studny a přemýšlení nad tím, kam mizí voda, když jí máme teď o 30 % více. Už tehdy si nešlo nevšimnout, že problémy se musí řešit s lidmi. S jejich podporou, s jejich zapojením jde všechno. Tohle by nedokázala zvládnout sebelepší firma! Potvrzením toho bylo, když zavzvonil před nedělním obědem telefon a v něm se ozval pan Vávra st. ze Starého. Že si myslí, že už ví, v čem to je, jestli můžu přijet. Vyřešeno. Utvrdil jsem se v tom, že starosta musí věci řešit s lidmi. Bez lidí není nic. A to znamená: nenechat se zavřít v kanceláři, být mezi lidmi!

Za druhý úspěch považuji stabilizaci zastupitelstva. O velké holce s velkým srdcem, Janě Karlíkové, jsem už mluvil. Není to jen o úředničtině, ona je opravdu oporou, dovede pochopit i povzbudit. Zvláštní kapitolou je Vlastík Baštář. Jako doyen, co má v životě leccos za sebou, rozumy neprodává, a má je pevné. Je to ten, koho chcete mít za zády, protože vás nezradí. A stejně jako Marek Rous je naprosto spolehlivý v technické pomoci, což je na vsi neocenitelné. Na Petru Novém je vidět, jak jej práce

pro obec, zejména obecní les, baví. S ním je opravdu radost spolupracovat. Zpracování větvi u Kostelíčku – to je jeho nápad. Žádné pálení, navíc reálný přínos pro obec + 70 tis.

Uznání si zaslouží i Veronika Vonášková, která dostala za úkol obecní noviny a musím ocenit, že se jí daří držet periodicitu a přenášet informace o obci do novin. Pavlína Hošková se skvěle ujala organizování smoliveckého kulturního života na půdorysu hlavních obecních akcí: MDŽ, Důchodci, Rozsvícení vánočního stromku, letních kin a akcí pro děti atd. Ostatní akce organizují spolky i jednotlivci, kterým jsem za to vděčný. Vždy jsem říkal, že nejlepší obecní akce je ta, kterou si pořádají sami občané. Myslím si, že kombinace akcí organizovaných spolky, jednotlivci a naší obcí je pro nás optimální i do budoucna.

Zastupuješ obec Dožice, pověz nám, co se Ti v Dožicích (nebo na Dožicích) nejvíce líbí? Případně je tam něco, co bys rád změnil, vylepšil?

Již před lety jsem založil volební uskupení Společně, podtrhuji, že o pár let dříve, než vzniklo politické uskupení Spolu na celostátní úrovni. Již v té době mě neuspokojovalo, že Smolivecko na politické úrovni vlastně neexistuje. Existovala pouze nějaká uskupení na úrovni smoliveckých částí. Někomu to tak vyhovovalo – rozparcelovat obec, nechat soupeřit jednu část proti druhé a v tomto kaleidoskopu si dosadit svého favorita. Chtěl jsem uskupení, které by zastávalo program zájmů rozvoje částí jako rozvoje celku. Proto název Společně. Budislavice, Dožice, Radošice, Starý a Mladý Smolivec – jedna loď. Takže Karolíno, nezastupuji pouze obec Dožice. Mám v Dožicích nějaké slovo, svým sousedům naslouchám, myslím, že vím, co bychom chtěli změnit. Ale to je věc Dožic a zcela jistě si to vyřešíme tady uvnitř. A pokud by dožický problém nějakým pozitivním způsobem mohl ovlivnit celé Smolivecko, nepochybuje, že se o to zasadím.

A moje poslední otázka, jaká je Tvá vize do budoucích let, co se týče naší malebné obce?

Nejde jen o vizi. Když mě do kouta nedostala ani byrokracie v prvním roce starostování, chci pochopitelně víc, než jen úspěšný audit a zvládnutí vodního hospodářství obce. Myslím si, že ani já ani zastupitelstvo nechce být jen dobrým údržbářem. Stačí se podívat na internetu na mapu kvality života a najít si na ni Smolivecko, abychom věděli, jak na tom jsme. Žádná sláva a neuchlácholí ani to, že na řadu kritérií obec prostě nedosáhne (třeba počet exekucí). Navíc si musíme uvědomit, že leccos jsme byli my pamětníci ochotni prominout s ohledem na krásnou přírodu. Dnešní mladí, stejně jako my, mají před očima místo krásné přírody vypelichané lesy, zarostlé, zabahněné rybníky a zanesené stoky. A pak si máme obhajovat to venkovské vlastnictví, jak je u nás krásné a proč tady žijeme. Dneska chceme dopravu, dobré komunikace, vysokorychlostní

internet. Ani důchodci dnes nechápou, proč se jim seká televizní signál, jak je možné, že v některých částech našich obcí není dostupný mobilní signál ve standardní kvalitě. To se opravdu máme smířit s tím, že jsme někde v době kamenné digitálního věku? Uprostřed Evropy?

A zlepšení dopravního spojení v návaznosti na pokračující dopravní spoje. Proč dnes rodiče rozhodují o budoucnosti svých dětí na základě dopravní dostupnosti škol, anebo jsou nuceni platit drahé a přeplněné internáty. Obdobně je to i v mimoškolní činnosti. Ne všichni máme stejné možnosti vozit děti do škol a na kroužky, někteří na to prostě nemají prostředky ani čas vzhledem k svému zaměstnání. A to není spravedlivé. Nepochybně musíme jako obec bojovat za naše děti a jejich přístup ke vzdělání podle jejich nadání a schopností. Je jasné, že naše možnosti jsou omezené, ale tlak tímto směrem nesmíme vzdát. Pokud to tak zůstane, nemůžeme očekávat, že zde budou přibývat mladé rodiny, noví občané. Samozřejmě, že nesmíme vzdát boj o kvalitu připojení. Dnešní digitální starověk na venkově není nadále možný. Samozřejmě, že musíme dodělat vodovod v Radošicích. Ale pak jsou tady místa a místečka, která jsou strašně zajímavá, malebná. Takový rybníček v Mladém, třeba, který naše obec koupila. Myslím ten, kam natéká voda z Budislavic, hned u silnice, na křižovatce. Okolí rybníka prořezat, vyčistit. Rybníky pod Strhaným ve Starém lákají k návštěvě a odpočinku. Určitě se stanou součástí některé cyklotrasy, prostřednictvím které bychom chtěli zatraktivnit mladost Smolivecko. A třeba do tohoto zahrnout zámeček ve Starém s možností přespaní pro cyklisty. Každá budova ožije, když je využívána. Ale takových místeček máme na území obce desítky. Jen jim dát tu péči, aby se ozvláštnila. Spočívá v tom krása venkova. Je tu budislavická fara. Chátrající, vřed uprostřed vesnice. Konečně jsem byl vyzván přijet do Budějovic. Upřímně řečeno, nedělám si iluze. Páter Špiřík mě připravoval na přijetí a podle jeho taktických doporučení jsem měl dojem, že katolická církev zatím nepochopila, že křesťanská obec Smolivecka je schopna zachránit a rozvinout tradice křesťanství bez jejich podmínek.

Daleko větším optimismem mě naplňuje šestnáct podpisů rodu Vaničků vyjadřujících souhlas s výměnou pozemků obce za pozemek pod kulturním domem, což dosud bránilo jakýmkoli úpravám starost Smoliveckého zámečku. Obnova, plné využití, zpřístupnění i pro invalidy – na tuhle práci se velmi těším.

Promiňte, že jsem se tak rozpovídal o vodě a všem možném a nenechal si prostor pro plány do budoucna. Ale to přijde. V pravý čas. Nepochybuji o tom.

Fando, děkuji za Tvůj čas a odpovědi. Jménem Smoliveckých novin Ti přeji mnoho zdaru v profesním i osobním životě.

Karolína Černá

Informace občanům k platbám poplatku

za odvoz a likvidaci odpadu na rok 2024 a úhradě za vodné za 7/2023 – 12/2023

TKO rok 2024	Vodné 7/2023 – 12/2023
800 Kč osoba trvale bydlící	15 Kč bez DPH za 1 m ³ (16,50 Kč s DPH)
550 Kč dítě do 15ti let trvale bydlící	
800 Kč za rekreační objekt za rok	
Splatnost do 31. 3. 2024	Splatnost do 31. 3. 2024
č. ú.: 5822361/0100 Komerční banka	
Var. symbol: číslo popisné, poznámka (zpráva): TKO , jméno, adresa	Var. symbol: číslo popisné, poznámka (zpráva): voda, jméno, adresa
Poplatek za psa 50 Kč na rok, Za každého dalšího psa 75 Kč na rok	
Žádáme občany o spolupráci s informacemi do Smoliveckých novin o narozených občancích a zemřelých občanech, nahlášením na Obecní úřad osobně nebo e-milem nebo telefonicky.	

Cesta peklem 3. Část

Tento seriál je cesta Jana Spoura rodáka z Budislavic z čp. 2 narozeného 7. ledna 1908, povoláním učitele, během 2. světové války po různých vězeních a lágrech. Jedná se o přepis vzpomínek, jak je zaznamenal ve svém rukopisu v roce 1975. V tuto chvíli se výše zmiňovaný nachází v lágru Buchenwald.

V Buchenwaldu jsem se setkal s Jiřím Kozou z Nýřan, který byl otcem manželky Adolfa Litsche, který měl v Líních autodopravu, blízko našeho bytu. Práce v kamenolomu mne vysilovala, brzy se ukázala slabost a s ní průjem i s krví. V té době jsem byl vybrán na transport do Kolína nad Rýnem odklízet trosky po náletech. Leč vězeňská ilegální organizace komunistů zasáhla a dostala mne do nemocnice, kde jsem pobyl asi deset dní, a tudíž jsem zůstal v Buchenwaldu. V Buchenwaldu jsem se pokusil navázat hovor s Petrem Zenklem bývalým sokolským funkcionářem. Choval se ke mně velmi povýšenecky, protože on byl tzv. čestný vězeň neboli rukojmí. Tito vězni měli své samostatné pracovní komando, až do roku 1942 tito vězni vůbec nepracovali, potom pěstovali mezi bloky rozmarýn. V Buchenwaldu jsem vážil 56 kg. Po propuštění z nemocnice jsem se pokusil požádat, aby mne zařadili do jiného lehčího komanda, to se nezdařilo, tak jsem byl opět vybrán na transport, tentokrát do Sachsenhausenu – Oranienburgu. Tam jsme dojeli v noci, za doprovodu SS s nezbytnými vlčáky, ostrými reflektory a řvaní „los, los“ a štěkotem nás ostrým pochodem odvedli 15. 10. 1942 do velkého koncentračního tábora Sachsenhausen Oranienburg. Po všech procedurách jsem byl zařazen do pracovního komanda Klinkerwerk. Ve velkém lágru jsem vyhledal plzeňského Bohumila Šroubka, poznal jsem dva velmi milé a hodné lidi z Ostravy Podzemného a Strause, na něž s vděčností vzpomínám. Po příchodu transportu jsem byl na bloku č.10 a zařazen do komanda, které pracovalo lopatou a přehazovalo zeminu na určené místo, aby ji třeba druhý den přehazovalo zpátky. Na Klinkeru byly dvě části Vorarbeitsů. Hrubý a Robenek z Ostravska. Hrubý ohromně křičel, ale nikdy na nikoho nesáhl ani mu neublížil. Robenek dovedl i uhodit, a navíc vyžadoval od vězňů peněžité úplatky, nebo podíl z balíčků. Po zásluze byl po válce doma souzen a odsouzen. Hrubý byl čestný člověk, po válce pracoval na ministerstvu hornictví. Ten mi poradil, abych se hlásil jako sklenář na zasklívání oken do baráků po SS. Hezkých pár dnů jsme si pohrávali se zasklíváním, neboť ani jeden z nás nebyl sklenář. Náš odpad činil 45 %. Na to jsem dělal zedníka. Betonoval jsem mezi tunelovými pecemi v cihelně podlahy. Pak jsem dělal mazače dopravních pásů, na kterých se dopravovaly cihly ze sušáren k vozíkům, na nichž projížděly tunelovými pecemi, kde se vypalovaly. Potom jsem odebíral vzorky kouřových plynů a zjišťoval, jak je v pecích spalován generátorový plyn z hnědohelných

briket. Později jsem zjišťoval složení generátorových plynů a vypočítával jeho výhřevnost. Na to jsem pracoval v laboratoři pro zkoušení stavebních hmot. Zkoušeli jsme krytinové tašky na lom, cihly na savost přijímání vody, na tvrdost a na stálost v mrazu. Přitom jsme zhotovovali z drti dovezené z Berlína z vybombardovaných domů betonové kostky, které měly sloužit pro výstavbu krytů proti náletům. Ze všech míst, kde byly německé fronty, za nimiž byly zřizovány koncentráky a vyráběny cihly, byly do tohoto centra zasílány ke zkouškám. Tak jak se fronta blížila k Berlínu, tak ubývalo zásilek ke zkouškám. Stal se ze mne nakonec účetní a na stroji jsem psal i německou korespondenci. Do tohoto stavu přišel 10. dubna 1945 nálet, který jsem přečkal v bunkru v zemi, v prostoru, který byl určen pro jednoho strážného, se nás tísnilo asi 8-10. Výbuchy pum, které padaly do bezprostřední blízkosti, několikrát celým bunkrem zalomcovaly. Měli jsme dušičku malou, a i když nikdo z nás hlasitě nenařikal, prožívali jsme tyto momenty každý sám se vzpomínkami na své nejdražší, jejich jména a jejich existence nám v těchto nejtěžších chvílích našeho života byly oporou a posilou. Během deseti minut vrhly americké bombardéry bomby na prostor 500 × 1000 m na Klinkerwerk i na tábor. Noční směna spala, svůj poslední spánek, protože lehké dřevěné baráky byly zasaženy stovkami tříštivých a tisíci zápalných pum. Z 1800 vězňů v pracovních komandech nezbyla ani polovina. Vše, co jsme měli na blocích, shořelo. Zůstalo nám jen to, co jsme měli na sobě. K večeru nás odvedli do velkého tábora v Sachsenhausenu. Další dny nás denně vodili na Klinker. Vyhledávali a vyprošťovali jsme spoluvězně.

Zde je v pamětech Jana Spoura popis výjevů z vyprošťování, které se svou brutální scénou nehodí do tohoto článku, proto je vynechám a budu pokračovat dále.

Mrtvé jsme rovnali do řad na sebe, potom byli na valníku taženém vězni odvázeni do velkého tábora do krematoria. Totožnost mrtvých ani jejich čísla už nikoho nezajímala. Tak jsme docházeli na Klinker do 20. dubna, abychom vyprošťovali mrtvé spoluvězně. Nejtísnivější pocit jsme měli, když jsme slyšeli zvuk vydávaný padajícími bombami v okolí velkého tábora, a přitom jsme měli nejmenší možnost úkrytu.

Zde bych dnešní část ukončil a díle příštím se podíváme na další osudy Jana Spoura, evakuaci tábora dlouhý vysilující pochod a naší hlavní postavu doprovodíme do posledních válečných dnů.

Čerpáno z rodinného archivu, rukopis Jana Spoura roč. 1908, přepsal Jan Spour roč. 1978

**EVA
URBANOVÁ**
DRUHÁ TVÁŘ OPEN AIR & Barock
PROMĚNA PRVNÍ DÁMY ČESKÉ OPERY V ROCKOVOU STAR

**7. září 2024 od 19 h
Nepomuk**

plzenskavstupenka.cz a infocentra regionu

Dubnové knižní hity

Vážení čtenáři, kniha *Láska po španělsku* je nenáročnou romantickou oddechovkou. Španělská spisovatelka Elena Armas nás provádí příběhem splašené a milé Cataliny, která je nucena najít si doprovod na svatbu své sestry. Thriller *Na hraně* je druhým dílem série příběhů, která postupně odhaluje příběh Lily Baker a dalších obyvatel fiktivního městečka Hagen. Autorka knihy Danielle Girard lehce propojuje tento napětím propletený příběh s její předlohou knihou *Bílá tma*. Dílo americké spisovatelky Leily Meacham je dojemným a napínavým románem, který sleduje tři přátele v letech jejich dospívání i studii. Přichází čas zraní, v jehož závěru je několik tragických událostí hluboce poznamenaná a roztrhne od sebe. Poslední je jako obvykle knižka pro nejmenší čtenáře. Tentokrát to bude *Druhá knižka dědečka Večernička* od Josefa Pavloviče. Pohádky jsou doplněny překrásnými ilustracemi Zuzany Nemčikové.

Láska po španělsku

HODNOCENÍ: 82%

Počet stran: 456; vydáno 2023; 1. vydání

Anotace: Nejrady by předstírala, že má nového přítele, kde vzít ale do měsíce muže? Catalina opravdu zoufale potřebuje doprovod na svatbu své sestry. Zvlášť když tak trochu zalhala o tom, že má v Americe přítele. Celá rodina i známí teď čekají, až jim ho představí. Má jen měsíc na to, aby našla někoho, kdo bude ochotný přeletět Atlantik a krýt jí záda. Let z New Yorku do Španělska není zrovna krátký a její rodinu nebude vůbec snadné oklamat. Doprovod jí nabídne dvoumetrový modrooký Aaron Blackford, kolega z práce, který ji jinak věčně rozčiluje. Catalina se souhlasem váhá. Svatba se ale blíží a Aaron se nakonec zdá být nejlepší volbou. A co když mimo kancelář není až tak hrozný?

Na hraně

HODNOCENÍ: 88%

Počet stran: 352; vydáno 2022; 1. vydání

Anotace: Když v Severní Dakotě chladnokrevně zastřelí manželský pár, ospalé městečko Hagen se s trnáním probudí. Je to přece tak klidné místo. Jenže detektivka Kylie Milliard ví své. Ačkoli už několik let neřešila případ vraždy, Kylie se případu ujme. Nejslibnějším důkazem se na první pohled zdá kapka krve na místě činu. Jde však jen o důkaz toho, že se někdo stal svědkem vraždy. A výsledky rozboru krve jsou šokující: DNA odhalí rodinnou spojitost s více než deset let starým zločinem, souvisejícím s místní zdravotní sestrou Lily Baker. Toto odhalení u Lily vyvolá nové noční můry. Musí se potýkat s nejtraumatičtějším obdobím svého života. Pronásledováni minulostí se Kylie a Lily vydávají po stopách vraha. Odkrývají pekelná tajemství a překračují hranice nemožného, což obě ženy uvrhne do nejedné životu nebezpečné situace.

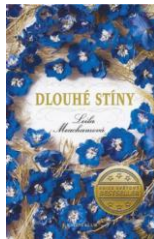

Dlouhé stíny

HODNOCENÍ: 79,5%

Počet stran: 400; vydáno 2013; 1. vydání

Anotace: Když se osiřelá Cathy Benson v jedenácti letech musí přestěhovat ze svého privilegovaného domova v Kalifornii do městečka Kersey v texaském Panhandle, má pocit, že se ocitá v malé nekulturní pustině. V prostředí, kde jasně vládne americký fotbal, si ji však rychle vezmou pod svá křídla dvě vycházející fotbalové hvězdy, její spolužáci John Caldwell a Trey Don Hall. Cathy s nimi navazuje přátelství nezvratně směřující k milostnému trojúhelníku, který pak určí běh dalšího života každého z nich. Stáváme se svědky jejich nových profesních kariér, osobních úspěchů i porážek. Dramatický vývoj směřuje ke chvíli, kdy se ve svých čtyřiceti letech znovu shledávají.

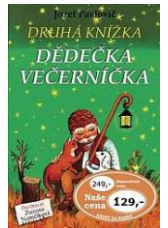
Zdroj anotace: Katalog NK ČR

Druhá knižka dědečka Večernička

HODNOCENÍ: 75%

Počet stran: 96; vydáno 2006; 1. vydání

Anotace: Dědečka Večernička možná znáte z televizní obrazovky, kde rozsvěcuje hvězdičky na obloze. Ale i jinak má plno práce v domečku, na zahrádce a se svými zvířátky, o která se stará na dvoře. A právě v této knižce si přečtete o nových dobrodružstvích, jež dědeček zažil ve svém životě hospodáře od jara až do zimy.

Květa Marešová ml., knihovnice

Kalendář akcí

Přehled akcí v okolí Mladosmolivecka

30. 4. 2024 – pálení čarodějnic v našich obcích

Přehled akcí v regionu

4. 3. - 30. 4. 2024 – výstava Petra Hüly „Pod hladinou“ v městské knihovně v Písku. Výstava zapůjčená Správou NP Šumava ukazuje nevšední pohled pod hladinu šumavských řek a jezer.

20. 4. 2024 – otvíráme Nepomuk: v rámci zahájení turistické sezóny prohlídka muzeí a běžně nepřístupných interiérů zdarma, komentované vycházky.

20. 4. 2024 – Nepomucké farmářské a řemeslné trhy s živou hudbou a pohádkou. V Nepomuku na náměstí A. Němejce, od 8 do 12 hodin.

20. 4. 2024 – Zelená Hora se otevírá (zahájení zámecké sezóny)

23. 4.-30. 6. 2024 – zpřístupnění putovní výstavy Richard Coudenhove – Kalergi a jeho vize Evropského sjednocení. V Muzeu jižního Plzeňska v Blovicích. Vstupné 30 Kč, snížené 20 Kč.

24. 4. 2024 – talk show moderátora Jiřího Vaníčka: Vaníčkování s Ondřejem Věchým. Dům kultury ve Strakonících od 19 hodin.

27. 4. 2024 – tradiční jarní modelářská akce „Papírová sobota“. V prostorách zámku Hradiště v Blovicích od 10 do 15 hodin. Přípraveny budou modely různých obtížností a k ruce vám budou zkušení lektori. Vstupné 50 Kč.

27. 4. 2024 – pohár Města Nepomuka v Petánque – dvojice. Na hřišti u sokolovny od 9 hodin.

28. 4. 2024 – Mše svatá na Zelené hoře v Nepomuku (celebruje P. Jiří Špiřík) od 11 hodin, odpoledne prezentace mezinárodní soutěžní přehlídky dětského výtvarného projevu Svatojánské mosty a vystoupení zákyň a žáků ze ZŠ Nepomuk.

30. 4. 2024 – Slet čarodějnic ve sportovně-rekreačním areálu u Sadoňského rybníka v Rožmitále pod Třemšínem. Od 18 hodin bude připravený doprovodný program pro děti, k poslechu a tanci zahraje Toulavá kapela Josefa Janouška.

1. 5. 2024 – turistický pochod S perníkem turistickým chodníkem, pěší trasy, pořádá KČT Nepomuk.

4. 5. 2024 – oslavy osvobození a 80. let od sestřelení Liberátoru v Nepomuku.

3.-6. 5. 2024 – Slavnosti svobody v Plzni. Program: www.slavnostisvobody.cz

5. 5. 2024 – Open MČR side a quad, závodistiště Kramolín, pořádá AMK Nepomuk.

6.-26. 5. 2024 – Svatojánské mosty – výstava výtvarných prací ZŠ Nepomuk. V městském muzeu a galerii Nepomuk.

17.-19. 5. 2024 – Pískoviště, festival dětské radosti v Písku. Těšit se můžete na spoustu zábavy, koncertů a pouličních divadel.

leden-prosinec 2024 – Mraveniště ve Sladovně v Písku. Staňte se mravencem a zkoumejte desítky metrů tunelů, chodeb, skrýší a mostů. Hleďte královnou, šplhejte na strom, hledejte potravu a mnoho dalšího. A hlavně budete překvapeni, co všechno jste se dozvěděli.

Vynášení Morany a oslava přicházejícího jara

Dříve byl tento zvyk, vynášení zimy i všeho zlého ze vsi a zároveň vítání jara, pokládán za významnou událost. My jsme si s dětmi v MŠ vyrobili loutku ze slámy, pečiva a šatů. S touto loutkou jsme obešli vesnici a poté byla vhozena do rybníka, aby s ní voda odnesla studené počasí i všechno špatné a zlé. Zpátky do vsi jsme se vraceli s nazdobenými rašícími větvičkami neboli „lítlem“, jako symbolem nadcházejícího jara. Spolu s lítlem se tak do vesnice přinášelo jaro a probouzející se nový život.

Naším vzdělávacím cílem bylo seznámit děti s tradicemi, prožívání příchodu jara a objevování jeho znaků, zapojení do hudebních činností, dále rozvoj hrubé a jemné motoriky, to vše se naše děti v MŠ v tento čas naučily.

Milena Tatarová

MDŽ

V sobotu 9. 3. 2024 uspořádal OÚ Mladý Smolivec pro ženy oslavu MDŽ v kulturním domě ve Starém Smolivci. Děti z místní Mateřské školy přednesly básničky a zazpívaly písničky pro maminky, babičky a pro ostatní ženy v sále. Jako poděkování za krásné vystoupení dostaly děti sladkou odměnu.

Výlet do Bukové

Starší děti z mateřské školy navštívily ve čtvrtek 21. 3. 2024 program Velikonoce a další jarní zvyky v Čechově stodole.

Průvodkyně zábavnou formou přiblížila dětem tradice od postní neděle přes Velikonoce až po pálení čarodějnic. Děti si vyzkoušely odvahu v pravé jeskyni a v dílničce si vytvořily velikonoční dekorace.

Stanislava Marková, foto Romana Junková, DiS.

Lýžařský výcvik ZŠ Kasejovice

ZŠ Kasejovice

Ve dnech 5. 2. až 9. 2. 2024 jsme vyrazili 7. a 8. třída na Zadov. Ubytovali jsme se na horské chatě Cihelny a po obědě jsme se vydali na sjezdovku. Rozdělili jsme se na dvě skupiny, pokročilé a začátečníky. Pokročilí jeli ski busem na Kobylu a tam lyžovali s panem Vitákem. Začátečníci šli na sjezdovku Churáňov s paní učitelkou Němejcovou. Naštěstí i přes nepřízeň počasí jsme mohli lyžovat každý den. Po dobu pobytu jsme měli každý večer zajímavý program s různými kvízy. Myslím, že se nám lyžařský výcvik povedl a těším se i na příští rok.

Nela Šmolíková, žákyně 7. ročníku ZŠ Kasejovice

Zprávy z hvoždanské školky

Ve školce jsme si toho v březnu zase hodně užili. Krásné masky se sešly v den karnevalu, pekly se koláče, v rámci Šablon OP JAK IV jsme vařili s kuchařem Václavem. Na jídelním lístku byla bramboračka a těstoviny s tvarohem. Děti zjistily, kolik práce obnáší příprava surovin a následné vaření, i na co si musí každý kuchař dávat velký pozor. Všem šla práce od ruky a potvrdilo se, že když si sám uvaříš, lépe to chutná. Navštívili jsme také hvoždanský Špejchar, hasičská expozice i výstava sekerek byla moc zajímavá. Jak to kdysi vypadalo ve škole nebo u pekaře, děti velice zaujalo. Že je březen měsíc knihy, to každý ví! A jak správně zacházet s knihou nebo jak si sám takovou knihu vyrobit, jsme se dozvěděli, když jsme společně plnili další z Šablon OP JAK IV v projektu Putování za knihou.

za MŠ Marie Levá

Bruslení na samém počátku jara

Zimní období nám pomalu končí a studené dny střídají dny teplejší, slunečnější, a veselejší. Jak jinak se rozloučit se zimním obdobím lépe, než jedním ze zimních sportů? Vyrazili jsme se žáky 2. stupně na bruslení na zimní stadion v Příbrami, tento školní rok již podruhé.

Vyrazili jsme hned po dopoledním vyučování. Bruslení jsme zahájili společnou rozvíčkou a nácvikem dovedností potřebných k bezpečnému pohybu po ledové ploše. Žáci si procvičili bezpečné padání i vstávání z ledu, někteří se teprve naučili svým prvním „krůčkům“ na bruslích. V průběhu

odpoledne žáci soutěžili jak v družstvech, tak v jednotlivcích a vyzkoušeli si slalom a koordinované bruslení ve trojicích. V závěru si někteří užili hokejové zápění, ostatní pokračovali v pilování svých bruslařských dovedností.

Všichni jsme odjžděli spokojení a s nadějí, že se na zimní stadion budeme i nadále pravidelně vracet.

David Josef Trčka

Školní družina

V březnu jsme s dětmi ze školní družiny navštívili babičky a dědečky v „Chráněnkách“ ve Hvoždanech dokonce dvakrát. Nejprve jsme je potěšili kytičkou k MDŽ, na kterou jsme vlastnoručně vyrobili květináky. Těsně před Velikonocí jsme upekli linecká vajíčka a s touto sladkou pozorností a veselou písničkou jsme navštívili obyvatele „Chráněnek“ podruhé.

Také jsme si užili Maškarní odpoledne, které pro nás uspořádali zástupci žakovského parlamentu. Soutěžili jsme, tančili a ocenili vítěze nejen v židličkované, ale samozřejmě i originální převleky.

Během března jsme se několikrát v družině sešli při projektových dnech s paní Holečkovou, která měla vždy připravené zajímavé nápady na nejen velikonoční dekorace.

Za ŠD Jana Tintěrová

Školní parlament

V pátek 23. února vstupovali hvožďanští parlamentáři do budovy školy s mírnou nervozitou. Čekal je totiž důležitý a zodpovědný úkol – organizovali setkání s kolegy z rožmitálského parlamentu Rybičky a Ekotýmu.

S předstihem bylo potřeba sestavit program na celé dopoledne, připravit pohoštění, vyrobit dárky. Jakmile Rybičky vpluly do naší školy, akce „Návštěva“ se rozběhla na plné obrátky. Na úvod jsme prolomili ledy prostřednictvím seznamovacích aktivit. Následovala prezentace činností našeho žakovského parlamentu a vzájemné sdílení zkušeností. Všem náležitě vyhládlo, a tak jsme se pustili do ochutnávky sladkých i slaných specialit, které jsme ve škole společnými silami od rána připravovali. Po vydatné svačině jsme se rozdělili na dvě skupiny a v čele se schopnými průvodkyněmi z 5. a 7. ročníku absolvovali prohlídku školy, školky a družiny. Cestou mezi budovami jsme nakoukli i na dětská hřiště a prohlídku zakončili v tělocvičně školy. Bylo znát, že „velikost“ naší školy většinu Rožmitálských trochu překvapila. Pro mnohé to byla první zkušenost s prostorami, kde CELÝ druhý stupeň je vměstnán na jednu chodbu, kde je jen jedna počítačová místnost a kde v jedné třídě bydlí třeba jen 9 žáků. Ale snad jsme ukázali, že tak úplně nezáleží na velikosti budovy, ale více na atmosféře, která ve škole panuje.

V samotném závěru návštěvy jsme Rybičky provedli naší obcí až ke Špejcharu, kde nás čekala komentovaná prohlídka. Tam už spolu členové obou parlamentů i ekotýmu živě diskutovali a bylo znát, že navázali nové vztahy a možná i přátelství. A o to vlastně nejvíc šlo!

za ŽP Lenka Fialová

Vaření

Žáci 4. a 5. ročníku si v rámci Šablony IV – OP JAK inovativní vzdělávání vyzkoušeli své kuchařské dovednosti při přípravě tradičního českého pokrmu. Nachystali si suroviny, recept a společnými silami uvařili hlavní chod, na kterém si všichni moc pochutnali.

Důkazem spokojenosti s výsledkem kulinářského snažení byly „vymetené“ talíře a nadšení dětí do dalších kuchařských projektů.

Leona Burdová, TU

Akce na duben

1. 4. Pondělí velikonoční!!!
3. 4. Celoškolní akce Žákovského parlamentu: Den bez tašek!!!
5. 4. MŠ - ŠA OP JAK: Práce s Bee Boty, 9.00
5. 4. ŠD - ŠA OP JAK: Lesní pedagogika, 13.00
5. 4. Zápis do školy, budova MŠ 14.00 - 16-30 (bližší informace na vývěsce a stránkách školy)
8. 4. ZŠ - OP JAK - Finanční svoboda: reklama, reklamace, 8. + 9. ročník
10. 4. Pedagogická rada, 12.30 sborovna školy
12. 4. Noc s Andersenem, 1. - 4. ročník, Klubové centrum 16.30 - 8.30!!!
16. 4. MŠ + 1. a 2. ročník: ŠA OP JAK pohádka Princezny jsou na draka, MŠ 10.30
16. 4. Plénum SRPD a třídní schůzky, 16.00 hudebna ZŠ
18. 4. MŠ OP JAK - Zkoumání hmyzu v přírodě, projektový den
18. 4. Třídiřna Rožmitál pod Třemšínem - Ekologická likvidace odpadů, 8. + 9. roč.
19. 4. Soutěž čtenářů, 6. ročník 10.00
19. 4. Celoškolní projekt Den Země - úklid okolí školy, ekoaktivity
22. 4. Okresní kolo biologické olympiády, 6. + 7. ročník Příbram
22. 4. MŠ + 1. - 2. ročník - ŠA OP JAK: Pohybovky, 9.15 MŠ
23. 4. MŠ - ŠA OP JAK: Putování za pokladem, projektový den
23. 4. ZŠ - ŠA OP JAK: Lidice a Letiště Václava Havla, 4. + 5. ročník - projektový den
26. 4. Taneční pohár dívek 4. - 5. ročníku, Příbram
29. 4. MŠ - ŠA OP JAK: Krysáci a zamilovaný Eda, Příbram 8.30 (7.30 odjezd)
30. 4. Celoškolní projekt Žákovského parlamentu: Den naruby!!!

Aktuality, dokumenty, fotogalerii, info z jídelny a mnoho dalšího naleznete na webu www.zsmshvozdanycz

 **MATEŘSKÁ ŠKOLA
STARÝ SMOLIVEC**

srdečně zve na

ZÁPIS DĚTÍ DO MŠ
NA ŠKOLNÍ ROK 2024/2025

bližší informace na webu MŠ

v úterý
7. května 2024
od 8:00 – 12:00 hodin
v budově MŠ

Oslava MDŽ 9. 3. 2024

Mezinárodní den žen je pro naši obec důležitým svátkem, kdy se snažíme připravit pro naše milé ženy slavnostní odpoledne, které je poděkováním za jejich lásku a péči.

Letos byl program opět nabitý. Netradičně, ale zvesela, zahájili zastupitelé tancem a rozdáním růží všem přítomným. Moderátor Petr Berka postupně na pódiu přivítal děti z naší mateřské školy, baviče a zpěváka Pitkina, Duo Celebration, DJ Šlehofer.

Novinkou byla soutěž mezi jednotlivými vesnicemi, kde nakonec po urputném boji zvítězily ženy z Budislavic.

Po společném fotografování následovala volná zábava, která končila až v pozdních večerních hodinách. Bylo připraveno 200 míst a všechna byla zaplněná. Z vašich ohlasů již víme, že se akce líbila a již nyní začínáme plánovat, co příště ... Jediný „negativní“ ohlas byl, kdy uspořádáme nějakou akci pro muže.

Děkujeme všem zastupitelům, členům kulturní komise, našim holkám z obce a brzy na viděnou na další společné akci.

Jana Karlíková, foto Martina Hradecká

Maškarní bál v Mladém Smolivci

Sbor dobrovolných hasičů Mladý Smolivec uspořádal v hostinci u Frühaufů v sobotu 2. března 2024 dětský maškarní bál. Stejně jako rok předešlý i letos doplnil maškarní bál v Mladém Smolivci dětské bálové období tohoto roku. Ačkoliv odpolední zábava začínala ve 14 hodin, první masky se začaly scházet již po půl druhé. Celkem se za doprovodu svých rodičů a prarodičů sešlo necelých 30 dětí. U vstupu si mohl každý návštěvník od královen zakoupit frkačky, škrabošky, serpentýny, chlebičky, zákusky a popcorn, po kterém se bleskově zaprášilo. V průběhu celého odpoledne se konaly nejrůznější zábavné soutěže, za které výherci dostávali ceny v podobě knížek, her a hraček. Mezi soutěže patřilo pití vody na rychlost, sbírání lentilek brčkem nebo také velmi oblíbená židličková.

Každé dítě dostalo několik sladkých odměn za účast v soutěžích a koncem odpoledne také balíček sladkostí a různých drobností. Tanec a dovádění mezi balonky doprovázela dětská taneční a pohádková hudba, která nenechala nikoho dlouho sedět. Velké díky patří nejen hasičům, kteří se na přípravě zábavného odpoledne podíleli, ale také rodině Marků, u které si mohl každý zakoupit kávu, limonádu, párek v rohlíku a další pochutiny. Okolo páté hodiny se zábava pomalu chýlila ke konci a začaly přípravy na večerní hasičský bál. Všem děkujeme za účast a už teď se těšíme na příští bálovou sezonu.

Květa Marešová ml., foto Alena Fenková ml.

Hasičský bál SDH Mladý Smolivec

Hasičský bál SDH Mladý Smolivec se konal 2. března 2024 v sálu hostince u Frühaufů. Jakmile byl sál uklizen po odpoledním dětském maškarním bále, začala příprava na večerní hasičský bál. Něco po osmé hodině večerní se sál postupně zaplňoval, a i když nebylo úplně vyprodáno, sešlo se nás dost. Dorazila i velká skupina z Budislavic.

Chvíli po 20. hodině spustila svou produkci kapela MELODIE. Po chvíli se začal plnit i taneční parket. Nechyběla ani bohatá tombola, každý zakoupený lístek vyhrál. A cen bylo opravdu hodně. Pro všechny bylo k dispozici na prodej malé občerstvení v podobě chlebiček a zákusků, což mnozí využili.

Někteří tančili a hodovali až do pozdních nočních hodin. Ti nejvytrvalejší dokonce až do časných ranních hodin.

Zdeněk Hřebejk, foto Rudolf Svoboda

Maškarní bál pro děti Dožice

Ježečci, kočky, Sněhurka, Avengers, kostlivec a další roztomilé stvůřičky zaplnili v sobotu 16. 3. sál v dožické hospodě, aby si společně užili zábavné odpoledne. Členové a členky SDH se pilně starali, aby dětičky nestrádaly žízní, hladem ani nudou. Účast byla vskutku velká a naše radost tím pádem také! Díky příspěvku od Obce dostala každá maska malý dáreček, a tak věřím, že z akce odcházeli všichni spokojeni.

Pavla Kovaříková, foto Luděk Blavský

Maškarní bál pro dospělé Dožice

Jako by to bylo včera, kdy se hasiči z SDH Dožice sešli ve výčepu dožické hospůdky u příležitosti Valné hromady a najednou je tu březen, čas maškarních bálů. V letošním přestupném roce byl dožický maškarní bál naplánován na sobotu 16. března 2024. A tato akce odstartovala ve 20:00 hodin, nečekaně. Večerem nás tentokrát provázela a k poslechu a tanci hrála kapela Joker.

Musím říci, že počet masek byl výrazně nižší, než na kolik jsme v Dožicích zvyklí. Nicméně díky bohu alespoň za těch pár odvážlivců v maskách (hokejoví fanoušci, dámy oděné ve stylu „právě si jdu lehnout/právě jsem vstala“, tanečnice z dob minulých, ale také tanečnice dob současných, indiáni v doprovodu bleďé tváře a nechyběl ani jednorozec v závěsu s mimozemšťanem).

Průběh zábavy netřeba nějak rozebírat – rychlé série, pomalé série, plný parket, doplňování tekutin, večere kapely, vyhlášení masek, no vždyť to

znáte. Jen v rychlosti, vyhlášení masek dopadlo takto: 3. místo si odnesl mimozemšťan, na 2. místo se proboujaly tanečnice z dob minulých a zvítězili indiáni s bleďou tvář. Po vyhlášení se všechny přítomné masky společně vyfotily a překvapivě vznikla i fotka všech návštěvníků.

Večer utekl téměř nadzvukovou rychlostí, najednou tu byla poslední píseň (zaslouženě vyskandovaná pokřikem: „Ještě jednu“). No a je to, maškarní bál pro dospělé byl oficiálně ukončen. Tuto zábavu si nenechalo ujít celkem 67 návštěvníků. Jako vždy se několik odvážlivců po skončení zábavy přesunulo do výčepu a pokračovalo v příjemně načatém večeru, ostatní přítomní namířili své kroky k domovům. Co k tomu dodat? Napadá mě pouze: „Tak zase příště, na nějaké další akci na Mladosmolivecku“.

Karolína Černá, foto Luděk Blavský

REKONSTRUKCE

byty, domy, nebytové prostory, chaty, chalupy, ... (celky nebo části) elektro, zednické práce, voda, topení, klimatizace, zemní práce, kovovýroba a zámečnictví, bourání a likvidace, vyklízení

Martin Podhrázký

602 457 053

marpod@hotmail.cz

www.elmapo.cz

Velikonoce v naší obci

Ani letošní Velikonoce se na Mladosmolivecku neobešly bez tradic. Téměř ve všech vesnicích chodily děti křístat, jen ve Starém Smolivci chodily rachtat, aby řehtačky (ve Starém rachtačky) nahradily zvuk zvonů, které dle tradice odlétají do Říma. Na Velikonoční pondělí se chodí s pomlázkou, nicméně letos je přestupný rok, a tak s pomlázkou vyrazila děvčata. Přece jen je třeba, aby byli i chlapi svěží a zdraví. Jak tyto tradice vypadaly v našich vesnicích si můžete prohlédnout na následujících fotografiích. My jsme rádi, že se tradice na Mladosmolivecku i nadále udržují a snad budou i v budoucnu stále udržovat.

Michaela Nesvedová

Pomlázka v Mladém Smolivci (Tereza Průchová)

Křístání Mladý Smolivec (Veronika Kubová)

Křístání Dožice (Monika Marková)

Pomlázka Dožice (Robert Krejčí)

Pomlázka v Radošicích (Slávka Vávrová)

Křístání - Radošice (Veronika Panýrková)

Rachtání - Starý Smolivec (Ivana Benešová)

Pomlázka ve Starém Smolivci (Vít Kobliha)

Velikonoční turnaj ve stolním tenise

O velikonoční neděli opět proběhl v Dožicích tradiční turnaj ve stolním tenise. Byl to již 13. ročník. Letošní účast byla opravdu zdařilá. Sešlo se 24 hráčů, 15 mužů a 9 žen. Ve skupině mužů každý odehrál 9 zápasů se svými spoluhráči. Ve skupině žen hrála každá s každou, takže osm zápasů.

Hráči se od půl jedné mohli zapisovat na herní listinu. Krátce po jedné hodině se na třech pingpongových stolech rozběhly zápasy. Hrály se krátké sety do jedenácti o dva body. Po odehrání všech zápasů proběhlo rozlosování do smíšených čtyřher. Celé odpoledne provázelo nadšení, herní zápal a dobrá atmosféra.

Všem hráčům i fanouškům děkuji za účast a budu se těšit na další ročník. Děkuji také sponzorům, kterým byla Obec Mladý Smolivec a Česká spořitelna.

Výherní listina:

1. Václav Šmíro	1. Monika Blovská
2. Štefan Šmíro	2. Alexandra Jindrová
3. Petr Arnošt	3. Adriana Hošková

Čtyřhra 1. Václav Šmíro + Matěj Štěpánek

Pořadatelka akce Pavlína Hošková
foto Luděk Blovský

Jarní část sezony nabírá na obrátkách

Po delší zimní přestávce se opět rozjždí fotbalový kolotoč a bohužel to tak vypadá i v podání SK Starý Smolivec. V prvním jarním kole vyrazili smolivečtí do Přeštic – tým, který dává 10 nebo 15 gólů pomalu každému. Takže na úvod velmi silný soupeř a výsledek 12:0 v neprospěch Smolivce.

Následuje krizový týden, ve kterém se rozrostla marodka dlouhodobě zraněných hráčů – Tomáš s kolenem, Dušan s achilovkou, k tomu, když přičteme další již zraněné, zdá se, že je jich více než těch zdravých. Nucené

změny zamíchaly i sestavou v prvním domácím utkání proti Lužanům. Ačkoliv měl Smolivec asi 11 gólových příležitostí a více ze hry, zejména v druhém poločase, výsledek 0:5 pro Lužany je až krutý. Nedá se nic dělat, budeme jen doufat, že se to v příštím zápase zlepší a dočkáme se kladného výsledku.

Michaela Nesvedová

Výšlap na Tři Trubky

V sobotu 2. března 2024 proběhl za celkem krásného počasí výšlap I.BTO na Tři Trubky. Již v minulosti naši turisté tento cíl zdolali. Ale informace, že byl tento starobylý lovecký zámeček proměněn v Dům přírody Brd, nemohla zůstat bez naší odezvy. A cíl byl jasný. Bohužel je toto místo od nás poměrně vzdáleno, a tak jsme se museli ke startu pochodu přiblížit auty. I přesto bylo překvapením, když se nás sešlo 27 a mohlo se vyrazit. Jak jsem již řekl, auty jsme dojezdi do Strašic na parkoviště Hájkův most. Musím podotknout, že nastal problém s parkováním. Příjemné počasí nevytáhlo do přírody jen nás, ale i další turisty. Po třech kilometrech chůze se před námi objevil zrekonstruovaný objekt, který uvnitř ukrývá krásnou expozici Brd o přírodě, historii, vojenství a celkově o životě v Brdech. Musím zdůraznit, že i venkovní prostranství zámečku zaznamenalo úpravy v podobě míst odpočinku pro rodiny s dětmi. Jistě ocení prolézačky, skluzavky a další atrakce. Po prohlídce expozice jsme vystoupili na Lipovsko a snažili se najít

Brdskou vložku. Hledání nám dalo trochu zabrat. Nakonec jsme úkol úspěšně zvládli. Po úspěšném hledání nás čekala jen cesta na parkoviště a odjezd k domovům. Na parkovišti se nachází stánek s rychlým občerstvením. Vyhádlí jedinci se mohou občerstvit jak před samotnou cestou, tak po spálení několika těch kalorií. Zvládli jsme výšlap jedenáct kilometrů krásnou brdskou přírodou, a už teď se těšíme na další. Příště bychom chtěli zdolat nejvyšší vrchol brdských hřebenů nenápadný Tok.

Pokud se chcete přidat k našim výletům, neváhejte. V přírodě je místa dost.

Můžete se přihlásit na tel. 724 173 535. Budou vám zasílány SMS zprávy o aktivitách I.BTO.

Jan Spour

Brigáda SDH

Tradiční jarní brigáda sboru dobrovolných hasičů ze Starého Smolivce se konala i letos, ačkoliv taneční zábava, do jejíž tomboly se na zmíněné brigádě připravuje dřevo, se nekonala. Termín brigády se tedy mohl o nějaký týden posunout na 16. března a spojit tak s „oslavou“ životního jubilea jednoho z členů. Vedení obce nemělo žádný svůj dostatečně velký pozemek, kam by hasiče poslalo, aby jej zbavili náletových dřevin, a tak přišla nabídka, aby pracovali na soukromém pozemku, který je při cestě na Radošice, hned za vsí. Součástí tohoto hustého porostu byl i obecní pozemek při hranici s oborou. Oplátkou jim bylo, že veškeré vytěžené dřevo a palivo si hasiči ponechali a naložili s ním podle svého. Zbylé větve byly určeny ke štěpkování, tudíž nedošlo k žádnému pálení a dřevní hmota bude dále užítko-

vána. Každý, kdo v poslední době do Starého Smolivce přijížděl od Radošic, si tak určitě všiml změny, příjezd je takřka k nepoznání. Práci hodně usnadnila těžká technika, která pomohla s nakládkou a odvozem dřevní hmoty. Dále patří dík všem, co na brigádu dorazili a přiložili ruku k dílu. Brigáda byla netradičně dlouhá. Po skončení se hasiči přemístili do blízké hospody, kde se podával guláš a drobné občerstvení, o které se postaral oslavenec, p. Krejčík st. Hasiči tak opět zkulturnili další kousek naší obce. SDH Starý Smolivec by rád pozval všechny čtenáře i s příbuznými na červnové okrskové cvičení ve Starém Smolivci. Tak v červnu hasičině Zdar!

Jiří Krejčík

POZVÁNKA

zveme vás na výlov rybníčku,
který se uskuteční v Mladém Smolivci
20. dubna 2024 od 9:00 hodin

Rod Tatarů na selském statku Dubských ve Starém Smolivci

pokračování

Ve Smoliveckých novinách č. 152 (únor) byl uveřejněn článek s výše uvedeným nadpisem. V dnešním pokračování ocitujeme přímo účastníka vystěhovaného rodu – syna manželů Tatarových, Josefa:

„Tatínek pocházel z deseti dětí, přiženil se na grunt do Starého Smolivce a nikdy neměl záměr někomu škodit a už vůbec ne republiku opustit jako kolaborant, z čehož byl nařčen. Byl čtyři měsíce zavřený na Borech v Plzni, kde si odpykával trest za to, že se doma poslouchalo rádio Londýn. Četníci obcházeli náš dům, čekali na příležitost důkazů, aby nás přistihli při poslouchání rádia a pak otce zavřeli. Otec nikdy o vězení na Borech před námi nemluvil.

Když se ve Smolivci dělala kolektivizace vesnice, tatínek nechtěl podepsat vstup do JZD, stejně tak jako maminka. Ale po celodenním nátlaku podlehl a vstup do JZD podepsal, ale matka stále odmítala. A tak byli vystěhováni. Rodiče přišli o všechno. Měli opravené stodoly, hospodářské objekty a připravený materiál na opravu obytného stavení. To vše tam zůstalo. Něco si vzali příbuzní, zbytek rozebral kdekdo. Když se stěhovali do Lopatárny u Závišína, kterou v té době vlastnily státní statky, vzali si s sebou osobní věci a nábytek. Bydleli jsme v přízemí vily a později se stěhovali do bytu v patře po panu Hoffmanovi, bývalém správci majetku. Nebyla zde ani elektřina, svítily jsme nejdříve petrolejkou, později lihovým hořákem. Měli jsme koupelnu, ale voda se musela nanosit z venku ze studny, prádlo maminka prala na valše, kálet, jak se říkalo máchání se chodilo na potok. Okolo vily byla oplocená rozsáhlá zahrada, kde měl tatínek včely.

Tatínek se v novém působišti staral o koně a jezdil s potahem po polích a matka ošetřovala jalovice. Já jsem byl v té době na vojně v Milovicích a na jaře 1957 jsem už nejel domů do Smolivce, ale na Lopatárnu. Jezdili jsme na letiště na Ruzyň, kde jsem mohl po vojně zůstat pracovat. Bohužel, můj kádrový posudek byl špatný – nálepka otce kulaka mi zabránila v jakémkoliv studiu a lepší práci. Jen těžko jsem hledal zaměstnání. Nedaleko Lopatárny se nachází malebné závišínské nádraží. Tam bydlela rodina Švecova. Paní Švecová matce doporučila, ať zkusím štěstí na dráze, přijímali v té době mnoho pracovníků. Tenkrát se budovala Orlická přehrada, na stavbu bylo potřeba dovážet materiál, a proto se stavěly nové železniční koleje. Samozřejmě byla snaha mě nezaměstnat, ale mistr řekl

četníkům, že potřebuje lidi na práci, každý člověk, který chce pracovat, je pro něho vzácný, nikoho propouštět a vyházet nebude, protože potřebuje každou ruku. A tak jsem u dráhy zůstal pracovat a prožil zde celý život.

Naše vystěhování s největší pravděpodobností odstartoval i můj zájem o angličtinu. Učil jsem se sám jako samouk pod dohledem a za pomoci pana profesora Hubla z Prahy. A tak poslouchání rádia i učení angličtiny odstartovaly výmysly o našem útěku na západ.

Byly jsme čtyři děti. Já, Lidka, Vašek a nejmladší Jiří. Vašek pracoval ve Dvorci u Nepomuku v mlékárně, kam denně dojížděl na motorce. Jízda se mu stala osudnou a on tragicky zemřel v roce 1964 ve věku 22 let.

Sestra Lidka se provdala do Bezdědovic za Václava Koubka. I ona chtěla studovat. Také nemohla. Dělal zkoušky do Březnice na zemědělskou školu, ale nevzali ji. Nejprve pracovala v Březnici ve zbrojovce, potom v Tesle Blatná. I ona, když jsme se přestěhovali do Lopatárny, měla pracovat u Státních statků v Novém Dvoře u Kocelovic a starat se o dobytek. Po mateřské dovolené nastoupila do Zbrojovky v Blatné.

Nejmladší bratr Jiří se oženil a odstěhoval do Bezdědovic, kde na hájence bydlí do dneška (platí pro rok 2020). Je vystudovaný lesník technik. I on to neměl v životě lehké. Přestože ho povolání lesníka velmi lákalo, na studia zpočátku také nesměl. Aby si mohl splnit svůj sen a stát se lesníkem, musel nejprve nastoupit do zaměstnání jako řadový pracovník lesů. Jezdil s traktoristou jako závozník a pomocný dělník v Brdských lesích a později si vystudoval dálkově večerní lesnickou školu v Písku. Po maturitě se stal lesním technikem a své povolání poctivě vykonával po celý život.

Tatínek onemocněl a po dlouhé nemoci zemřel v roce 1972 ve věku 69 let. Maminka žila na Lopatárně sama, ke konci života odešla k nám do Bělčic a svůj život dožila u sestry Lidky v Bezdědovicích. Zemřela v roce 2005 ve věku 94 let.“

Tolik přímá citace Josefa Tatara.

Pramen: Kniha od autorky Jaroslavy Pixové „Mlýny na Závišínském potoce s jeho přítoky a v Blatné“, vydané nakladatelstvím Blanice v roce 2020.

Ing. Jaroslava Kratochvílová

O DUHÁDKOVI

*Hádek Duhádek plný je pohádek,
přichází se šerem, zasvítí večerem,
příběhy pro děti do ouška pošle ti.*

Za devatero kopci, sedmero rybníky a třemi řekami žije hádek Duhádek. Každého večera vylézá ze svého doupatka Houpátka v nejdelší větvi Stromu snů a přináší dětem pohádky pro spaní. Právě takové pohádky totiž na Stromě snů kvetou a hádek Duhádek oblézá větve, a čichá k nim, aby je poznal.

Žlutá pohádka

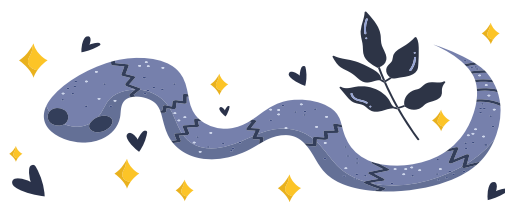
V zelené trávě, u břehu bublavého potůčku rostl blatouch. Jeho žluté korunky svítily v záři slunce a lesky se jako by byly z vosku. Na jeden ze žlutých kvítků přiletěl maličký lesklý černý brouček a usadil se v něm. Lezl po okvětních lístcích a pochvaloval si jak se jeho černé tělíčko pěkně vyjímá na žlutém podkladu. Tu najednou ucítil slabé dunění. K potůčku se blížily děti.

„Jé, ta vypadá hezky!“ uslyšel brouček dětský hlas. „Tu si taky utrheme do kytičky!“

„Ne, blatouch ne! Ten je moc obyčejný...“ ozval se jiný dětský hlas.

Brouček ztuhl. Nad kvítkem se objevila dětská tvář.

„Jsou tam nějaký brouci...“ řekla.

„No vidíš.“, řekl ten druhý hlas. „Ještě bysme měli v kytičce brouky, kdybysme ho utrhli.“

„Říká se – kdybychom.“

„To je jedno!“

Děti se vzdálily. Dunění postupně ustalo a černý brouček pokračoval ve své procházce po žlutém kvítku. Byl rád, že děti kvítek neutrhly, jenom nechápal, proč by jim vadilo, kdyby on, černý brouček, byl v jejich kytičce. Vždyť je tak pěkný! Maličkaté krovky se mu krásně lesknou, jako okvětní lístky blatouchu. Proto se k němu tak hodí.

Blatouch byl taky rád, že ho děti neutrhly, neboť tušil, že by svou kytičce možná ani nedaly do vody a nechaly ji někdy ležet, a zapoměly na ni. Raději bude v jiných kytičkách, v takových, na které se nezapomíná.

Jana Lawrence-Jones, Radošice

Sraz rodáků a přátel obce Radošice

setkání se koná 8. června 2024
v hostinci u Fialů

- ve 13. hod uvítání a společné foto na návsi u kapličky sv. Anny
- v průběhu akce vystoupení Bělčických mažoretek a lidového souboru Pšeničky
- výstava a ukázka hasičské techniky
- k poslechu hraje kapela pana Velíška

Přijďte si zavzpomínat a prožít hezké odpoledne ve svém rodišti.

- SPORTOVNÍ MASÁŽ ◦
- KLASICKÁ MASÁŽ ZAD A ŠÍJE ◦
- MASÁŽ ZAD SPECIÁL VČETNĚ DOLNÍCH KONČETIN ◦
 - MASÁŽ BAŇKAMI ◦
 - MASÁŽ LÁVOVÝMI KAMENY ◦
 - MADEROTERAPIE ◦
- ANTICELULITIDNÍ MASÁŽ SE SKOŘICOVÝM ZÁBALEM ◦

Příjemné prostředí
Individuální přístup ke každému klientovi

Na Čiháku 220,
33503 Nepomuk,
Dvorec
(V Kadeřnictví Prima Dvorec)

 masazeluna@seznam.cz +420 721 117 251

**Asistenční služby a výpomoc
v domácnosti**

ALŽBĚTA PODHRÁZSKÁ

602 207 597

www.asistence-betty.cz

Základní rozsah nabídky

- **Asistenční služby při osobní hygieně** (omývání na lůžku, koupání, mytí vlasů a jiné)
- **Společnost osobám nemohoucím, nemocným či jinak omezeným**
- **Doprovodné služby** (návštěva lékaře, úřadu, vycházky a podobné)
- **Obstarání nákupů** (v místě bydliště)
- **Další služby mimo výše vyjmenované po osobní dohodě**

E-mail: alzbeta.podhrazska@asistence-betty.cz